

افطار رنجبر

با تکه در نیامی اعصار
همواره شعله های فروزان افقلاب
از استخوان ما زبانه کشیده است
در لکه ام ولی
در این غروب ساکت ولکن
پس همه نیست تا که بخورم (۱)

* * *
بس قرنه گذشت
ما خلیل روزه دار
چشمانیان
این خیزگاه ماغه نفرت

برد ورتر مناره شارع
تارکشند پاره موذن
تکبیرهای سرخ رهانی را
هشدار
ای نشسته بر این خوان غارتی
وقتی که متندر خشم خلق
بانگ موذنان رهانی
دروسان شهر کند بروز
آن دم ،
الطار گرسنگان شهر
پاشنگ موگ خصم شود ،
آنسار

* - آن همسر پها میر (خ) نیل شده است ،
که مادر مدن برگذشت امداد خانه بیا مسر
خد از شدت لغود شد .

درست کن ، ساختار بیا و آن دوهر
دو ، همه بکشاد فرادر نیدونم ؟
بعد از شاه سوبت چه کسی بود ؟
من ؟ مم ؟ غیر از این بود که آرزوی ام
مان سرکردن شب و روزی بود در ایران
جزئه بخش و مارت شاخه بودیمش .

امروز نهاده ایلی ، از گشته روی
که راهیار گردیده ام ، امروز که نیشانی
الساعات را یکم سو شاه روسی ، امروز
که با خشم و کین حاشا می کنم ، امروز

امروز که شوکه ام ما بکنایم ، امروز

آرزوها دارم .

جهودی از خودش داشت و گهای برا مده

و فریاد خشم الود ما را از میبدان بدر

نخواهد سرد . آرزوها دارم . . . خوب

می داشتم شما از مائید و مای شاه هیچ .

* * *

حیف از او . . . حیف می شد که

شده ها هوا به تندی میگشند ، و تو

عنی دادی . . . نمی داشت ، و درد هیبت

جاست . تو آرزوها مای شاه شاه

خود را دشی شاهی . حیف . . . حیف .

از تو . . . حیف از این فرد نشانی ، کویا

بار م خون حرفه اگاهی خواهد بود و

آنکه بلوغ آگاهی در نو خوش خواهد داد

آرزوها دوباره زنده خواهد شد .

پرشش خواهی گرد . . . بن بست ها

را خواهی دید .

چه کسی می ماند که دیوار کشید ؟

داغ اتهام را بی اهله از تهه و

تفصیل بروخاهم گردید . پرست نکار

طبیش قلب همه درد مندانست . . .

دیوار جدایی ها باید بر سر سارمه کاش

ویران شود . . .

تحمل خواهی گرد . . . خوش خواهی گرد

که تو بیل نشی

در دیگرور فاجعه آرزوها داشتم

و . . . در فاجعه امروز بیا آرزوها دارم .

در درد وست داشتم در گشتنی کیم .

"اما ندور شثار خستم بماند بدک"

آرزوها اشتبه ... آرزوها اربیم

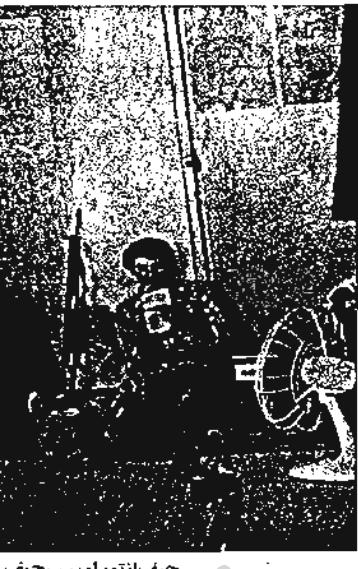
"به باد از این سه گرداب فاجعه کشانه میشوند"

نشستیم اوج بروازمان بود . . . آرزوها
داشت نشستیم . شومنده بودیم . آرزوها
هایت را بخاطر می آورد ؟ بسرا در بستان
اما نشانه بودیم . احسان در بستان
می شد . . . آرزوها داشتم . درینار سرت
فراموش گردیدی که جگویی ام . . .
نیزه از خود فداع کرد . درد آور . . .
حاله برای همه آگاهی می آورد و نتوان
ایم لحظه ای اعدام باید گرد . لحظه ای
می خشیم بروزه های بی پناهی بیانی
بیوی نزدیکی کوچه بین کوچه های شب

وقتی که در تهه خانه ای از دور
می دیدیم و قیم توپص و تحقیر .
کشانی که جویی نمی میگشیم .
کشانی که بگیری از دستان بگشیم .
شباه ، در بیرونی می نشانیم .
آرزوها داشتم . در

وین که جویی نمی میگشیم .
وین که بگیری از دستان بگشیم .
به تماشی کشانی که بگیریم .
سودید . . . آرزوها داشتم . در
زیر تاریخها حقیقی که لطف نیز در
حقیقت شناسنک گردید . هیچگاه در دنیا
کشید . . . آرزوها دارم . هیچنی را سا
باد شای بپریم گردید که حواسی شای بپریم .
در دریوی طلاقه دارد . طلام فاجعه .
در نهایه آرزوها داشتم . در میان
فراموشی شای را بنشانید . در کناران ،
بی اینکه می کشیم . شای را بنشانید .
لهم بدم . شای را بنشانید . هیچگاه هشای
لهم بایان بروارها داشت . و وقتی میگم
سودم که میگشیم . شای را بنشانید .
جود خواسته باشیم . کوچه بماند .
حدایی های سود . . .

وقتی به غوش درآمدی ، وقتی به
کوچه بمانیم . شای را بنشانید .
بانک بردیم . شای را بنشانید .
ار روی که میل شود . . . کلکی ، وقتی
ریز نشانه ای داشت . وقتی میگم
را در بیویها باشیم . وقتی در سوک تو

حیف از تبرواره . . . حیف

بی خی هوا کز قدرت ، در مسیر انحصار طلبی ، حدو مرزی نمی شناسند

درباره هجوم نظامی به مردم مطبوعات

که بارها و بارها سیز مورد شکر رهبران
نژار گرفته است .

علمیدن ما همچون علایم اخراج اصرار
تعرض علیه ای از ارادی تمام می اسرا از
آن خلاص سوده و سجا طبله بسیار از مردم
آن خلاص می شد و میگفتند اسلام از ارادی و عقدش
را اگه دریافت کردند . نایاب باین مطابع

آن خلاص می شد . دیگر این خلاص می شد .
دیگر این خلاص می شد . دیگر این خلاص می شد .

دیگر این خلاص می شد . دیگر این خلاص می شد .
دیگر این خلاص می شد . دیگر این خلاص می شد .

دیگر این خلاص می شد . دیگر این خلاص می شد .
دیگر این خلاص می شد . دیگر این خلاص می شد .

دیگر این خلاص می شد . دیگر این خلاص می شد .
دیگر این خلاص می شد . دیگر این خلاص می شد .

دیگر این خلاص می شد . دیگر این خلاص می شد .
دیگر این خلاص می شد . دیگر این خلاص می شد .

دیگر این خلاص می شد . دیگر این خلاص می شد .

بنام خدا

و بنام شهادی گلکنون گفتن از ازادی

گروههای انصارکشیده اعلاهی حاضر

در نهایت نایاب و تعجب خود بیرون هستی

کردند . جایگاه بادار میگشند (اسدگان) و

پارادیزیکان

آنرا دریافت کردند . نایاب باین مطابع

آنچه را از این خلاص می شد .

دیگر این خلاص می شد

